

Glädje snarare än våld

Publicerad: 13 juni 2016

Författare: Mikael Mjörnberg

Europamästerskapet i fotboll har inledningsvis kantats av oförsvarbart våld, en problematik handbollen tack och lov klarat sig utan.

Alla blickar riktas mot Frankrike. Det borde vara enbart på grund av den idrottsliga glädjen ett Europamästerskap i fotboll för med sig, men har så här initialt kommit att handla minst lika mycket om våld.

Det har slagits i Marseille, det har slagits i Nice och det har slagits i Lille. Fullständigt meningslöst våld som solkar ner vad som borde vara en fest och som ingen riktigt verkar vilja ta ansvar för. Fantastiskt vackra städer (både Marseille och Nice är att rekommendera som utomordentliga turistmål) förvandlas till krigszoner bara för att det ska spelas fotboll på högsta nivå.

Jag gissar att det har forskats på ämnet, men det är intressant att supporteruppgörelser och bråk tycks vara så oerhört synonymt med fotboll och ingen annan sport (jag köper inte att publikmängden är större på fotboll som enda förklaring). Som handboll till exempel. Hör man någonsin att det blir oroligheter i samband med handboll? Knappast.

Helgens svenska VM-kval hemma mot Bosnien-Hercegovina är ett utomordentligt exempel.

Det slogs publikrekord i Vida Arena i Växjö med knappa 6000 personer på plats när Sverige vann med 27-19 och skaffade sig ett utomordentligt slagläge inför returen på bortaplan på onsdag. En riktigt anseelig samling människor alltså och så många som 2500 hejade på bortalaget. Den enorma skaran bosniska fans tågade genom Växjö på väg till arenan och inga som helst komplikationer rapporterades varken utanför eller inne i arenan.

Det var en folkfest där publiken helhjärtat hejade på sina respektive landslag och älskade sporten.

Dagen innan spelades det klubbblagsfotboll i samma stad. Som av en händelse utbröt det slagsmål både på stan och inne på arenan när Öster tog emot Landskrona i fotbollens Superetta.

Parallellen är måhända billig, men det är lockande att konstatera att i fotboll viker sig spelarna för minsta lilla medan supportrarna slåss på läktarna, i handboll är spelarna hårda som granit och tar stryk med ett leende medan det på läktaren bara är glädje och hurrarop.

Vi som älskar att följa handboll ska vara glada att fotbollens uppenbara problematik inte fortplantat sig även in på hallarnas läktare (och spelplaner).

Apropå storpublik, jag läser i årsrapporten inför onsdagens årsmöte att LIF Lindesberg snittade över 1000 personer under sina hemmamatcher säsongen som gick. Mycket tack vare de härliga kvalmatcherna mot Skövde givetvis, men det är ändå väldigt bra.

I publiken har brandgult ett trumfkort som gör att de borde kunna ta större kliv än sina allsvenska konkurrenter i framtiden.

Ett trumfkort som aldrig någonsin innebär några tråkigheter på läktarna.

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/gladje-snarare-an-vald/>